

BÜYÜK YARIŞ

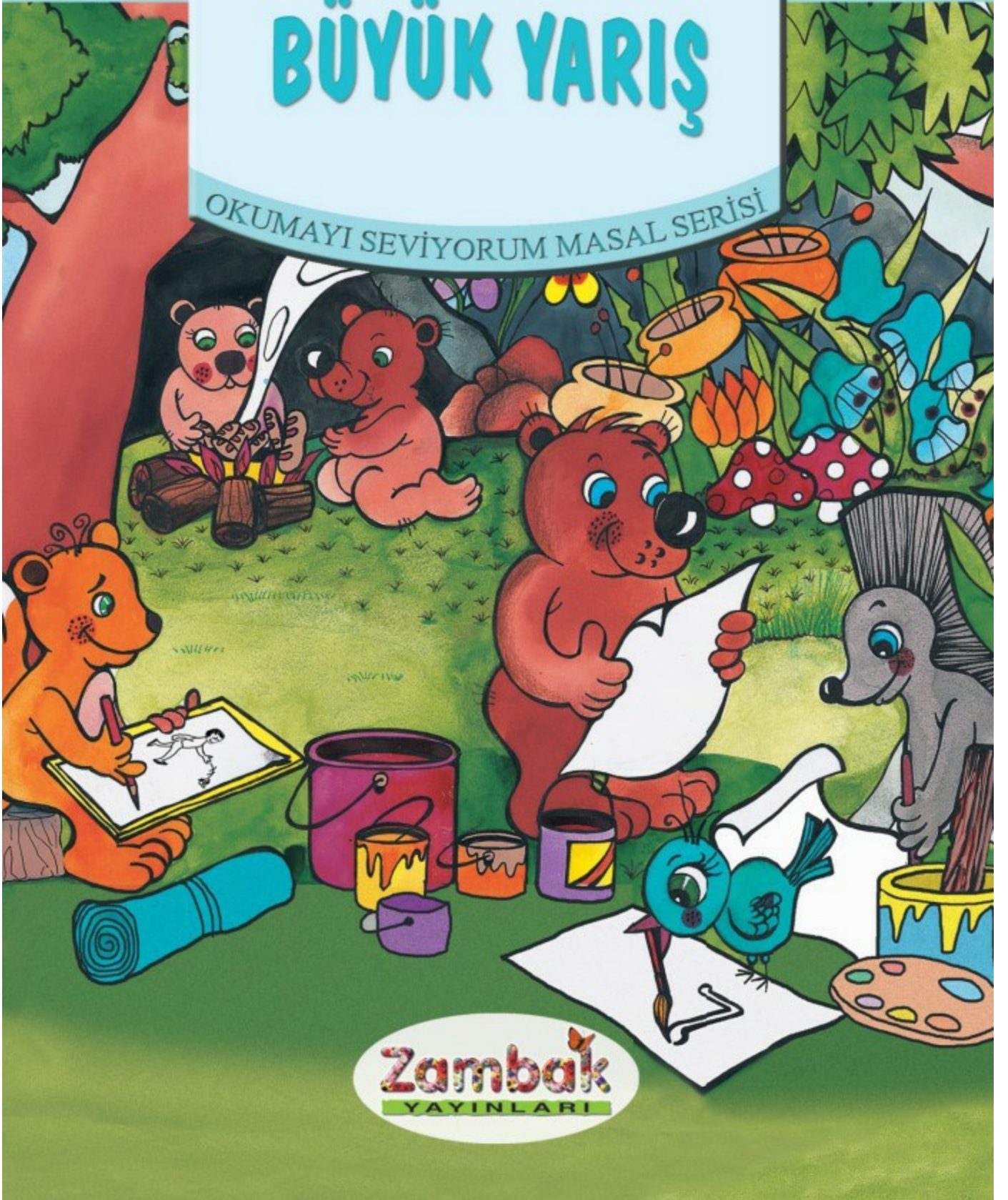
OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

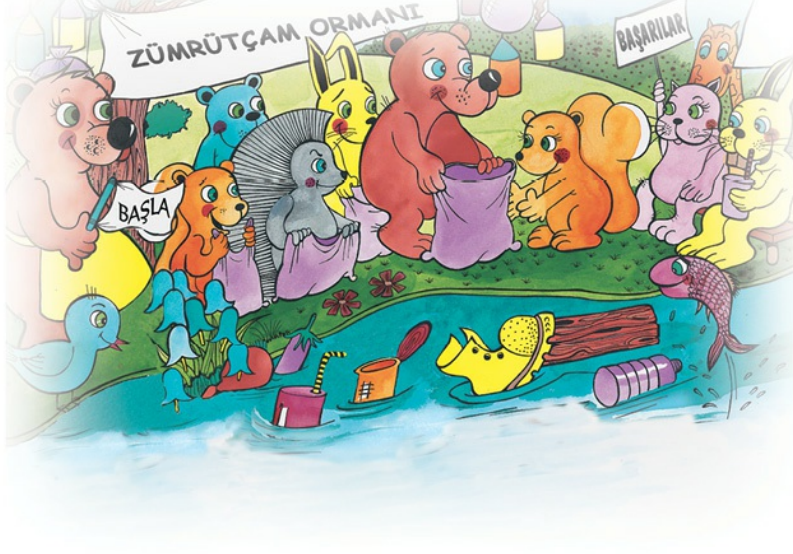
BÜYÜK YARIŞ

OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

BÜYÜK YARIŞ

Hazırlayan
Alim EKİZ

Zambak
YAYINLARI

BÜYÜK YARIŞ

Zümrütçam, sevimli hayvanları, rengârenk çiçekleri ve temiz deresiyle güzel bir ormanmış. Deresinde balıklar neşeyle yüzer, arılar ve kelebekler bir çiçekten diğerine konarmış. Bu hâliyle Zümrütçam, çok güzel görünüyormuş.

Bir gün insanlar, bu ormana gelip piknik yapmışlar. Dönüşte ise çöplerini toplamadan, ormanda bırakıp gitmişler.

Derenin içinde, ağaçların arasında, çiçeklerin etrafında çöp yığınları oluşmuş. Balıklar zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıya kalmış. Zümrütçam, artık güzel görünmüyormuş.

Ormanda birçok hayvan yaşıyormuş. Sincaplar, ayılar, kirpiler ve güvercinler bunlardan bazılarıymış. Sincap ailesi ile güvercin ailesi, yaşlı meşe ağacını yuva edinmiş. Ağacın altındaki oyukta sincap ailesi, ağacın dalları arasında ise güvercin ailesi yaşıyormuş. Yavru güvercinler, babalarını seyrediyorlarmış. Baba güvercin, afiş hazırlıyor; bayan sincap da çikolatalı kek pişiriyormuş.

Yakındaki bir çalılığa, kirpi ailesi yerleşmiş. Bayan kirpi, pasta hazırlıyormuş.

Ayı ailesi ise büyük bir mağarada yaşıyormuş. Bayan ayı, sosıs kızartıyormuş.

Ormandaki bütün genç hayvanlar, büyük meşe ağacının altında toplanmış. Elllerinde boyalar, fırçalar, kalemler ve kâğıtlarla posterler hazırlıyorlarmış.

Bütün bu hazırlıklar ertesi gün yapılacak büyük yarış içinmiş. Her yıl, yaz mevsiminde hayvanlar

Ağaçların üzerinden süzülürken Bay Sincap: “Uçmak çok güzel bir şey.” demiş. Az sonra dereye ulaşmışlar. Bay Sincap, arkadaşına teşekkür etmiş ve birbirlerine başarılar dilemişler.

Yarış için herkes hazırmış. Yarışmacıların elinde çöp poşetleri varmış. Bay Güvercin: “Çok geçmeden Zümrütçam Ormanı’ndaki tüm yollar tertemiz olacak.” demiş.

Büyük yarış başlamış. Hayvanlar oradan oraya koşuşmaya başlamışlar. Deredeki kola kutularını, çalıkların altındaki bisküvi poşetlerini, otların arasındaki şeker ambalajlarını toplamışlar.

Bay Sincap, iki poşeti doldurmuş. Bayan Güvercin ona üçüncü poşeti verirken: “Yarışı sen kazanacaksın!” demiş.

Bayan Ayı, düdüğü çalmış ve yarış sona ermiş. Ormanda hiç çöp kalmamış, her yer tertemiz olmuş. Bayan Ayı ve Bayan Güvercin, çöp poşetlerini saymışlar.

Bayan Güvercin: “Sincap, üç poşet çöp toplamış. Yarışı o kazandı.” demiş.

Hayvanlar, hep bir ağızdan: “Sincabı tebrik ederiz!” diye bağırılmışlar. Alkışlayıp çığlık atmışlar. Ödül olan bisikleti ona vermişler.

Bay Sincap, Bay Kuş’a seslenmiş: “Beni, buraya kadar uçarak getirdiğin için sana çok teşekkür

ederim. Sen yarışını kazanmama yardım ettin. Hadi, benim bisikletimle birlikte gezelim.” demiş. Birlikte tertemiz olan derenin etrafında gezmişler.

Sıra, afiş seçimine gelmiş. Güvercin Pırpır, yarışını kazanmayı çok istiyormuş. O, çok güzel afişler hazırlamış.

Bayan Sincap: “Afişlerin hepsi çok güzel.” demiş. Bayan Ayı: “Pırpır’ınki en güzeli.” demiş. Diğer hayvanlar da ona katılmışlar.

Bayan Ayı, Güvercin Pırpır’ın afişini, büyük meşe ağacına asmış. Bayan Sincap da güvercine ödülünü vermiş. Ödülü, altın gibi parıltıyan bir çerçeveymiş. Pırpır, ödül aldığı için çok mutlu olmuş.

Günün sonunda, Bay Sincap ve Bay Ayı mangal yakmışlar. Yiyecekler hazırlamışlar, masaları donatmışlar. Hep birlikte yerken şarkılar söylemişler.

Herkes çok mutluymuş. Çünkü artık, ormanları tertemiz ve çok güzelmiş.

Zümrütçam Ormanı’ndan ayrılmadan önce, hayvanların bize vermek istedikleri mesajları varmış:

Biz hepimize diyoruz ki;
Lütfen unutmayınız, parklar ve ormanlar bizim evimizdir.

Kırlarda piknik yaptığınız zaman, piknik alanını lütfen güzel ve temiz bırakın.
Bu, zor bir şey değil.

SİHIRLİ KUTU

Güneşli, ılık bir eylül sabahıymış. Tavşan Bobi, bir ağacın altında uyuyormuş.

Aniden gökyüzünden gelen büyük bir gürültü ile uyanmış. Kafasını yukarı kaldırıp baktığında, üzerinden bir uçağın geçtiğini görmüş.

Sonra uçaktan aşağıya bir kutu düştüğünü fark etmiş. Kutuda ne olabilirmiş acaba? Tavşan Bobi, çok merak etmiş. Kendi kendine:
– Ben gidip onu göreceğim, demiş.

Tavşan Bobi, çok hızlı koşabiliyormuş. Koşarak kutunun düştüğü tarafa doğru gitmiş.

Ormanı da çok iyi bildiği için, kutuyu hemen bulmuş. Kendisi gibi, kutunun düştüğünü gören arkadaşı Ayı Börni de oradaymış.

Güm, güm, güm! Fil Eliza da onlara doğru yaklaşıyormuş. Anlaşılan o da kutuyu merak etmiş. Üç hayvan da çok heyecanlanmış.

– Kutunun içinde ne var acaba, diye birbirlerine soruyorlarmış.

Tavşan Bobi ve Ayı Börni, kutuyla birlikte Fil Eliza'nın sırtına binmişler. Fil Eliza, onları ormana götürmüş.

Haberler ormanda çok hızlı yayılmış. Arkadaşları bir araya toplanmış, merakla onları bekliyorlarmış. Sonunda Fil Eliza; sırtında Ayı Börni, Tavşan Bobi ve kutuyla birlikte diğer hayvanların yanına gelmişler. Hep birlikte kutuyu açmışlar.

Leylek:

– Bu nedir, diye sormuş.

Tavşan Bobi: “Bu bir bilgisayar.” demiş.

Kaplan:

– Hımm. Ben bilgisayar yiyemem. Ben eve gidiyorum, demiş.

Ayı Börni: “Biz onu kullanamayız. Bu bilgisayar işimize yaramaz.” demiş.

Zürafa: “Ben de eve gidiyorum.” demiş. Sonra bütün hayvanlar oradan ayrılmışlar.

Tavşan Bobi, nehrin ortasındaki adada oturuyormuş. Bilgisayarı evine götürmüş. “Bunu nasıl

kullanabiliriz?” diye kendi kendine soruyormuş. Aniden, aklına bir fikir gelmiş. “Ali, bize yardımcı olabilir. O çok akıllı biri.” demiş.

Ama Ali, şehirde yaşıyormuş ve şu anda okula gidiyormuş.

Ali, ancak yaz tatilinde gelebilirmiş. Bobi'nin neredeyse bir yıl beklemesi gerekiyormuş. Sonbahar gelmiş, rüzgârlar esmeye başlamış. Ağaçların yaprakları sararmış ve dökülmüş.

Ardından, soğuk kış mevsimi gelmiş. Kar yağıyormuş, nehir bile donmuş. Tavşan Bobi, hâlâ Ali'yi bekliyormuş.

Nihayet ilkbaharın ardından yaz gelmiş. Tavşan Bobi, çok heyecanlıymış.

Okullar kapanmış ve Ali, ormana, arkadaşı Tavşan Bobi'yi görmeye gelmiş. "Yaşasın! Yine geldin! Biz de seni bekliyorduk. Yardıma ihtiyacımız var." demiş. Bobi, Ali'ye, bilgisayarını göstermiş. Bütün arkadaşları da oraya toplanmış.

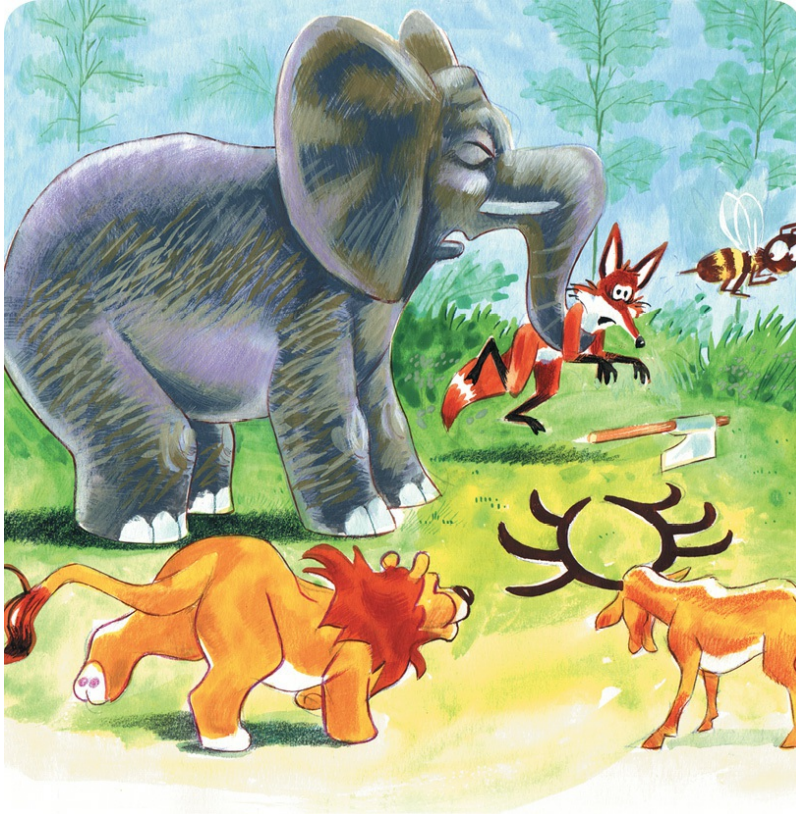

Ali, hemen bilgisayarını çalıştırmış. Bilmek istedikleri birçok şeyi bilgisayardan öğrenebileceklerini onlara göstermiş. Hayvanlar çok mutlu olmuşlar.

Ama Tilki Fired, hiç de mutlu değilmiş. O, ormandaki en kurnaz hayvanmış. Diğer hayvanlar ona her zaman akıl danışmak için gelirlermiş. Şimdi hayvanlar sorularını bilgisayara soruyorlarmış. Tilki Fired, bu durumdan hiç de memnun değilmiş. Bilgisayarı ortadan kaldırmalıymış.

Fired, eline bir sopa alarak, bilgisayarı kırmaya çalışmış. Ama önemli bir şeyi unutmuş. Her gün, bilgisayarı biri bekliyormuş. O gün nöbet, Fil Eliza'daymış. Eliza, Fired'i havaya kaldırmış ve sallamış. Fired, sopasını düşürmüştü.

Bütün hayvanlar: "Yaşasın! Bilgisayar artık güvende. Aferin Eliza!" diye sevinmişler.

Ali, bütün bir yaz ormanda kalmış ve Tavşan Bobi'yle arkadaşlarına bilgisayarı kullanmayı öğretmiş. Onlar, okumayı ve yazmayı da öğrenmişler. İnsanların hayatları hakkında da pek çok bilgi edinmişler. Sonunda, Orman Okulu Bilgisayar Sınıfı'ndan ilk mezun öğrenciler olmuşlar. Artık hayvanlar; kitap, gazete ve dergileri okuyabiliyorlar. Onlar; devlet başkanları, futbol maçları, filmler ve bilim adamları hakkında çok şey öğrenmişler.

Hayvanlar, bilgisayarı çok sevmişler. Ali'ye yardımları için teşekkür etmişler. Şimdi hepsi de çok şey biliyorlar.

Ali, eve geri dönmüş. Hayvanlara yardım ettiği için çok mutluymuş. Şimdi hayvanlar, insanların dünyasının nasıl olduğunu biliyormuş.

Okumayı Seviyorum Masal Serisi

1. Kralın Rüyası
2. Kralın Mektubu
3. Ballı Kaval
4. Terzi Sincaplar
5. Kral ve Bülbül
6. Sevgi Ağacı
7. Üç Yaramaz
8. Büyük Yarış

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

